

Omslag boek **Moddergeuzen**

Kees Baardman is altijd verteller en schrijver geweest van en over het water en dat water was vooral de Biesbosch, die hij zeer goed kende en die hij tot in alle hoeken doorkruiste met zijn boot „De Schobbejak”. Er zijn van zijn hand ongeveer vijftig boeken verschenen, terwijl hij daarnaast meewerkte aan diverse bladen als „De Spiegel” en „De Rotterdammer”, die korte verhalen van hem publiceerden.(BL)

Moddergeuze

Mensekaander, wat was ‘t ’n mooie zeumer dut jaer. Dà deej me denke an de zeumer van 1976. Toe was ’t ok bekant elleken dag 30 graeje. Met de zon hêël d’n dag braandend op ’t dek van ’n schip in aanbouw, mos ’k toe nog met de snijbrander waareke onder dà gloeiend hêête dek. Dan liep temet de reuzel uit jie lijf. Deuze zeumer gao werschijnlijk nog hōger uitkomme as die van ‘76.

Mè zuk weer gao je toch wà vaoker fietse. Zō gong ‘k wel ’n keer of drie per week naer De Kringlōp om ’n bietjie rond te snuffele, vemaal in de boekekaste. Mêêstal volleges ’n vaste route. Craijesteijn, Deltaolaon, Meuledijk, Landgraefstraet en dan langs de haove waer aal z’n daege wel wà te zien is. Dan nog ’n stuksie Maarewestraet en De Singel op.

Veul mense hebbe daer de schaodu opgezocht onder de bōdme. Op en naest ‘t twêêde banksie zat mêêstal ’n hêêle ploeg grijze manne die staareke verhaole an ’t vertelle wazze. Zal ’t een zōgenaomd leugebanksie weze?

Op 't banksie, net voordà 'k 't Albrechsplaain op fietste, zat 'n jong stallechie mekaar mond op mond beaoseming te geve, meschie wazze ze an 't onderzoeke of d'r mangels al geknipt wazze? Was 'k ok nog mor 'n jaer of 18, doch 'k nog 'n bietjie jeloers. Dan langs 't Crossline monement. Aalle schoolkaander en haalef Slierecht wazze d'rbij toe Prins Benhard 't beeld onthulde op 'n mooie, zonnigen dag in maai '66. Dà maakte toch wel 'n diepen indruk op mijn as 8-jaerige.

Dan d'n bocht om, de Revierdijk op richting de kringlôôpwinkel. Hoeneer ie daer ok komt, 't is t'r aaltijd vol mè vollek. Zô kwam 'k 't boek 'Moddergeuze' tege van C. Baardman en mos aanderhaaleve euro betaole. Kom daer mor is om, vendaeg d'n dag. Dà 's toch bekant voor niks? Thuisgekemme las 'k 't boek in êêne keer uit. Eêlijk gezeed ving 'k dut boek beterder dan 'Manne van Sliedrecht' van Norel. 't Is de bekende leveslôôp van 'n baggeraer, van kokkie tò schipper, mor dan geschreve deur 'n echte grienduul uit onze streek, zeun van 'n hoepmaaker uit Giessendam. Kijk, dat is nou is 'n mooi verzaomel onderwaarep waer ie jaere mee bezig kan weze, want ok op internet zijn die boeke twêêdehans nogal schaers.

D'n aaldermooiste omschrijving over grienduile staot in 't boek 'De Kapitein' van Jan de Hartog. Ik citeer: 'Vlechters van de zinkstukken van rijshout, die als een soort amfibische volksstam in het vloedwoud van de Biesbosch woonden.' Schrijvers as Kees Baerdman, Klaos Norel en Jan de Hartog wazze mor verhaolevertellers, volleges de literaire elite. De loi die dà zegge, hebbe 't nie hêêmel begrepe, denk 'k. As ie van gedichte houdt, over verre oorde en de zêê, lees dan Slauerhoff, mor trek ie wenksbraauwe dan nie op as hoer rijmt op Singapoer.

'Nog 'n fijne korseemis en 'n zaolig uitaaide' wazze de woorde van omao Mariaio Berendienao Baon. Met dà zaolige uitaaide wou 'k nog mor 'n pôôsie wachte, as ie 't nie aareg vingt. ;-)

Een Mandemaokertie